

Avdeling for utdanning

Høringssvar fra Det kunstfaglige fakultet - forslag til retningslinje for å håndtere mobbing og-/eller trakassering mellom studenter

Læringsmiljøutvalgets (LMU) retningslinje synes å være et godt utgangspunkt for å håndtere slike uønskede hendelser og situasjoner som knytter seg til mobbing/trakassering mellom studenter.

Det står imidlertid uklart for oss hvordan denne retningslinjen passer inn i det helhetlige studie-kvalitetsarbeidet ved UiT. Tidligere i år var systembeskrivelsen for det nye kvalitetssystemet ute på høring og i den beskrivelsen er LMU gitt en sentral rolle. Retningslinjen er, som det beskrives i høringsbrevet, del av sikringen av et forsvarlig læringsmiljø og det synes naturlig at det finnes en kobling til arbeidet med læringsmiljøet forøvrig, selv om det i retningslinjen ikke er fastsatt hvem som skal behandle varsler m.m. Et sentralt spørsmål som derfor etter vår mening bør besvares er hvordan den retningslinjen som nå er ute på høring er koblet til LMUs rolle i studiekvalitetsarbeidet jf. nevnte systembeskrivelse.

Et annet moment som bør avklares er det å benytte begrepet retningslinje på dette dokumentet all den stund dette begrepet sammen med begrep som prosedyre, vanligvis er forbeholdt mer sentrale styringsdokumenter slik som sentrale dokumenter i kvalitetsstyringen. I dagens kvalitetssystem er det for noen enheter angitt ansvar for å fastsette retningslinjer, men LMU har ikke et slikt ansvar i henhold til dagens systembeskrivelse, kapittel 2. Strengt fortolket har ikke LMU mandat i det gjeldende kvalitetssystemets til å fastsette retningslinjer.

Videre er (deler av) innholdet i retningslinjen som er på høring, av en slik karakter at den like gjerne kunne vært kalt en prosedyre. Samtidig er den innholdsmessig relativt lik dokumenter som kalles retningslinjer i gjeldende kvalitetssystem og dessuten nokså forskjellig fra andre retningslinjer ved UiT, f.eks. retningslinje for bidrags- og oppdragsfinansiert virksomhet. Dette er ikke nødvendigvis et problem, men det bør vurderes en klargjøring av hvilke benevnelser ulike dokumenter skal ha, slik at det raskt kan fastslås av brukerne hvilken type dokument det er snakk om.

I høringsbrevet er det angitt at LMU tar sikte på å vedta retningslinjen i slutten av november og at enhetene deretter kan ta retningslinjen i bruk. Videre er det angitt at det skal besluttet av universitetsdirektøren hvem som skal behandle saker iht. retningslinjen. Dersom det i slutten av november ikke er avklart hvem som skal behandle slike saker, blir det vanskelig for enhetene å bruke retningslinjen, når det i tillegg er uklart hvordan denne retningslinjen skal oppfattes som del av det totale kvalitetsarbeidet ved UiT. Hvem som behandler varsler og hvem som er involvert i den videre saksgangen hadde vært nyttig å ha kjennskap til i denne høringsrunden, slik at dette kunne vurderes og kommenteres.

I retningslinjen er det til slutt angitt noen avgrensninger som tolkes slik at i de tilfeller en ansatt er part i en slik sak, skal retningslinjen, som nå er på høring, ikke benyttes. Dette framgår ikke tydelig tidligere i dokumentet og avgrensningene bør derfor vurderes flyttet til starten av dokumentet. Selv om dokumentets

tittel angir at retningslinjen gjelder studenter, er rektors forord egnet til å så tvil om dette. Inntrykket forsterkes av at ansatte omtales tidlig i kapittel 1.

Beskrivelsen av hvem som regnes som student, bør vurderes flyttet til definisjonskapitlet.

Setningen «*Anonyme varsler vil ikke bli ansett for å være et fullverdig varsel, men UiT vil undersøke og foreta grep dersom det er nødvendig.*» bør vurderes omformulert da det er uklart hva som ligger i det at UiT vil foreta grep.

Det er angitt at «*Ansatte som får spørsmål om varsling skal henwise til rett instans etter denne retningslinjen*», noe som er vanskelig i og med at retningslinjen ikke angir noe om hvem som faktisk er rette instans. I retningslinjen er det angitt at det er Universitetsdirektøren som skal avgjøre hvem som er rett instans. Skal dette avgjøres generelt eller for hver enkelt sak? Dersom det fastsettes generelle regler vil det være mulig å henwise til rett instans, ellers ikke. For studentene vil det sannsynligvis være en fordel om det finnes en bestemt kontaktperson på fakultet/institutt for slike saker, en kontaktperson som er kjent med de retningslinjer som gjelder på området. Studentombudet eller rådgivningstjenesten hos Samskipnaden bør vurderes involvert tidligst mulig i prosessen, gjerne allerede i det innledende møtet.

Proessen angitt i figuren og tilhørende prosessbeskrivelse kan oppfattes slik at enkelte typer saker avsluttes før tilstrekkelig kartlegging er foretatt.

Kapittel 4 om anonyme varsler er vanskelig å forstå, særlig fordi anonyme varsler beskrives i flere avsnitt med ulike innfallsvinkler. Det antas at det for studentene er vesentlig at beskrivelsene av anonymitet blir så klare som mulig, slik at det er forutsigbart for partene hva som er konsekvenser av et eventuelt anonymt varsel.

Tidsfristene, angitt som antall dager, gitt i modellbeskrivelsen er vanskelig å ta stilling til når en ikke er kjent med hvem som skal behandle saken og kan vurdere om angitte frister er realistiske.

Vennlig hilsen

Kjell Magne Mælen
dekan

—

Øyvind Edvardsen
studiesjef

—

oyvind.edvardsen@uit.no